

From: Van Campen Liem

Date: 14 mei 2020

Re: Een reactie namens Van Campen Liem op het wetsvoorstel voor de Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden van trusts en soortgelijke juridische constructies (het **“Wetsvoorstel”**)

Een FGR is geen trust!

1. Inleiding

Op grond van de vijfde anti-witwasrichtlijn moet de regeling over uiteindelijk begunstigen voor trusts en soortgelijke juridische constructies vergelijkbaar zijn met de regeling voor vennootschappen en andere juridische entiteiten¹.

In ieder geval in één belangrijk opzicht is dit niet het geval. Bij een trust en een soortgelijke juridische constructie kwalificeert iedere begunstigde als een uiteindelijk belanghebbende² terwijl daarvoor bij vennootschappen en andere juridische entiteiten een grens geldt van een aandelenpositie van 25 % plus één aandeel of een eigendomsbelang van meer dan 25 %³.

Dit betekent dat bij een trust een cliëntenonderzoek moet worden verricht naar alle begunstigen van de trust. Dit moet onder meer gebeuren bij het aangaan van een zakelijke transactie met de trust, bij een incidentele transactie met de trust met een waarde van tenminste EUR 15.000 en bij een geldovermaking voor een trust van EUR 1.000 of meer.

Daarnaast betekent dit dat alle begunstigen van de trust in een centraal register van uiteindelijk begunstigen moeten worden opgenomen⁴.

¹ Paragraaf 27 van de considerans van de Richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU (de **“vijfde anti-witwas richtlijn”**).

² Artikel 3 lid 6 sub a van de Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (de **“vierde anti-witwas richtlijn”**).

³ Artikel 3 lid 6 sub b van de vierde anti-witwas richtlijn, zoals gewijzigd door de vijfde anti-witwas richtlijn.

⁴ Artikel 31 lid 3 bis van de vierde anti-witwas richtlijn, zoals gewijzigd door de vijfde anti-witwas richtlijn.

In de vijfde anti-witwasrichtlijn werden de lidstaten opgeroepen om de Europese Commissie te informeren welke juridische constructies zij gelijksoortig achten aan de trust⁵. Deze zijn dan onderworpen aan dezelfde vereisten.

Nederland heeft aan de Europese Commissie in dat kader meegedeeld dat zij het “Fonds” een soortgelijke juridische constructie acht.

Artikel 2 lid 3 van het Wetsvoorstel bepaalt dan ook dat onder een soortgelijke juridische constructie dient te worden verstaan: *“bij overeenkomst of samenstel van overeenkomsten tot stand gebracht fonds zonder rechtspersoonlijkheid, niet zijnde een onderneming of rechtspersoon als bedoeld in de Handelsregisterwet 2007, waarin de deelnemers vermogen bijeenbrengen dat voor gezamenlijke rekening wordt belegd of anderszins wordt aangewend ten behoeve van de uiteindelijk belanghebbenden van dat fonds, alsmede een juridische constructie die is opgenomen in de geconsolideerde lijst, bedoeld in artikel 31, tiende lid, van de vierde antiwitwasrichtlijn”*

Het is duidelijk dat daar het besloten en het open fonds voor gemene rekening (“FGR”) onder vallen⁶. Dit heeft voor de praktijk vergaande gevolgen.

Wij zijn van mening dat het FGR en de trust qua structuur en functie dusdanig van elkaar verschillen dat zij niet hetzelfde behandeld zouden moeten worden. Het FGR is namelijk eerder verwant aan de vennootschap en andere juridische entiteiten en zou onder deze regeling moeten vallen. Daarmee zou een begunstigde van een FGR dan pas als uiteindelijk belanghebbende moeten kwalificeren bij het passeren van de grens van een aandelenpositie van 25 % plus één aandeel of een eigendomsbelang van meer dan 25 %.

2. Gevolgen van de kwalificatie als soortgelijke juridische constructie

a. Identificatie en verificatie

Op grond van artikel 3 lid 1 van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (“Wwft”) dient iedere instelling een cliëntenonderzoek te verrichten. Dit houdt onder meer in dat de uiteindelijk belanghebbenden van de cliënt geïdentificeerd moeten worden en de identiteit van de uiteindelijk belanghebbenden geverifieerd moet worden. Als het FGR hetzelfde als een trust behandeld wordt, betekent dit dat de identiteit van iedere begunstigde van het FGR moet worden vastgesteld en geverifieerd.

Dit cliëntenonderzoek moet door de instelling onder meer worden verricht bij het aangaan van een zakelijke relatie met het FGR, bij elke incidentele transactie ten behoeve van het FGR met een waarde van ten minste EUR 15.000 en als de instelling ten behoeve van het FGR een geldovermaking verricht van tenminste EUR 1.000.

⁵ Paragraaf 29 van de considerans van de vijfde anti-witwas richtlijn. Deze verplichting is neergelegd in artikel 31 lid 10 van de vierde anti-witwas richtlijn, zoals gewijzigd door de vijfde anti-witwas richtlijn.

⁶ Paragraaf 3.3.2 van de Memorie van Toelichting bij het Wetsvoorstel.

Dus in elke van de hierboven genoemde situaties moet de instelling (onder meer banken, beleggingsinstellingen, belastingadviseurs, accountants, notarissen, advocaten, makelaars en trustkantoren) de identiteit van alle begunstigden van het FGR vaststellen en verifiëren. Het zou dan de taak van de beheerder van het FGR zijn om te allen tijde aan hun informatie -en verificatieverzoeken te kunnen voldoen.

b. Het register

Daarnaast betekent dit dat de beheerder van het FGR ervoor moet zorgen dat alle begunstigden van het FGR in een centraal register van uiteindelijk belanghebbenden worden opgenomen⁷.

Op grond van artikel 5 lid 3 van het Wetsvoorstel houdt dit in dat de beheerder van het FGR ervoor moet zorgen dat in dit register over iedere begunstigde van het FGR de volgende informatie wordt opgenomen:

- a. de naam, de geboortemaand, het geboortjaar, de woonstaat en de nationaliteit;
- b. het burgerservicenummer;
- c. het fiscaal identificatienummer van een ander land dan Nederland waarvan de uiteindelijk belanghebbende ingezetene is, indien dat door zijn woonstaat aan hem is toegekend;
- d. de geboortedag, de geboorteplaats, het geboorteland en het woonadres; en
- e. de aard en omvang van het door de uiteindelijk belanghebbende gehouden economische belang.

Daarnaast moet de beheerder van het FGR er op grond van artikel 5 lid 4 van het Wetsvoorstel voor zorgen dat het register de volgende bescheiden over de begunstigden van het FGR bevat:

- afschriften van documenten op grond waarvan de in onderdelen a, b, c en d van het derde lid hierboven bedoelde gegevens zijn geverifieerd.

Op grond van artikel 5 lid 1 van het Wetsvoorstel moet de beheerder van het FGR er ook voor zorgen dat in het register de volgende gegevens over een FGR opgenomen worden:

- a. de naam;
- b. het type;
- c. de datum waarop deze tot stand is gekomen;
- d. de plaats waar deze tot stand is gekomen; en
- e. het doel waarvoor deze tot stand is gebracht.

Tenslotte dient de beheerder van het FGR er op grond van artikel 5 lid 4 van het Wetsvoorstel voor zorg te dragen dat het register de volgende bescheiden over het FGR en alle begunstigden van het FGR bevat:

⁷ Artikel 31 lid 3 bis van de vierde anti-witwas richtlijn, zoals gewijzigd door de vijfde anti-witwas richtlijn.

- afschriften van documenten waaruit de gegevens bedoeld in het eerste lid en het derde lid, onderdeel e, blijken.

Aangezien een FGR tientallen zo niet honderden begunstigen kan hebben die, zeker in het geval van een open fonds voor gemene rekening, nogal eens toetreden en uittreden, gaat dit voor een grote administratieve druk zorgen bij zowel de beheerder van het FGR als bij het handelsregister. In sommige gevallen kan het ertoe leiden dat er een dagelijkse informatiestroom op gang komt van de beheerder naar het handelsregister. Om nog niet te spreken van de informatiestroom naar banken en andere instellingen die de begunstigen moeten identificeren en de identiteit moeten verifiëren. Dit kon wel eens tot een onwerkbaar situatie leiden.

3. Is het FGR een soortgelijke juridische constructie als de trust?

Artikel 31 lid 1 van de vierde anti-witwas richtlijn, zoals gewijzigd door de vijfde anti-witwas richtlijn, bepaalt dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de regeling voor de trust eveneens van toepassing is op *“andere soorten juridische constructies, zoals onder meer fiducie, bepaalde soorten Treuhand of fideicomiso, wanneer die een soortgelijke structuur of functies als trusts hebben⁸”*.

Zoals uit het onderstaande zal blijken, zorgt het feit dat de structuur en functies van een FGR sterk verschillen van de structuur en functies van een trust ervoor dat wij van mening zijn dat een FGR niet kan worden vereenzelvd met een trust.

a. Het fonds voor gemene rekening

Het FGR kent geen civielrechtelijke regeling. Het fiscale recht beschrijft alleen het open fonds voor gemene rekening in artikel 2 lid 3 van de Wet op de Vennootschapsbelasting (**“Wet Vpb”**):

“Onder een fonds voor gemene rekening wordt verstaan een fonds ter verkrijging van voordelen voor de deelgerechtigden door het voor gemene rekening beleggen of anderszins aanwenden van gelden, mits van de deelgerechtigdheid in het fonds blijkt uit verhandelbare bewijzen van deelgerechtigdheid. Een fonds voor gemene rekening wordt als onderneming aangemerkt. De bewijzen van deelgerechtigdheid worden als verhandelbaar aangemerkt indien voor vervreemding niet de toestemming van alle deelgerechtigden is vereist, met dien verstande dat ingeval vervreemding uitsluitend kan plaatsvinden aan het fonds voor gemene rekening of aan bloed- en aanverwanten in de rechte linie de bewijzen niet als verhandelbaar worden aangemerkt.”

Hoe een fonds voor gemene rekening civielrechtelijk vorm wordt gegeven is in de praktijk ontstaan maar kent geen vastomlijnde kenmerken. Vaak is er sprake van een besloten vennootschap die als beheerder optreedt van het door de deelgerechtigden bijeengebrachte vermogen, waarbij een stichting juridisch eigendom de eigendom van de met dit vermogen aangekochte beleggingen houdt. Tussen de beheerder, de juridisch eigenaar en de deelgerechtigden wordt een overeenkomst

⁸ Dit komt letterlijk uit de guidance van de Financial Action Task Force (**“FATF”**) over aanbeveling 25 van de FATF aanbevelingen. Daarin staat namelijk het volgende: “Recommendation 25 applies broadly to “legal arrangements” meaning express trusts or other similar arrangements, including fiducie, treuhand and fideicomiso.”

gesloten met de voorwaarden van beheer en bewaring op grond waarvan de deelgerechtigden bewijzen van deelgerechtigdheid krijgen ten bedrage van het door hen belegde vermogen.

b. Functies

Zoals uit de hierboven geciteerde bepaling uit de Wet Vpb blijkt, gaat het bij een fonds voor gemene rekening meestal om een beleggingsfonds.

De trust kent echter een veel ruimer toepassingsbereik dan het FGR en dus veel meer functies. Een trust is onder meer de rechtsvorm voor gemeenschappelijke eigendom van onroerend goed (trusts of land), de trust kan voor charitatieve doeleinden gebruikt worden (charitable trust), als estate planning tool of fidei-commis (testamentary trust en discretionary trust), de trust ontstaat ook van rechtswege voor het houden van de opbrengsten van een 'breach of fiduciary duty' (constructive trust), de trust ontstaat ook van rechtswege als vormvereisten niet in acht zijn genomen (resulting trust), de trust wordt gebruikt als rechtsvorm voor een beleggingsfonds (unit trust) en ook als pensioenfonds (pension trust). Er zijn eigenlijk te veel functies om op te noemen. De functies waarvoor de trust wordt opgezet kan verschillende niveaus van (witwas-)risico's met zich mee brengen, met name als het gaat over het ontbreken van voldoende transparantie. Zoals uit de hierboven geciteerde bepaling uit de Wet Vpb blijkt, gaat het bij een fonds voor gemene rekening meestal om een beleggingsfonds. Het is ons inziens onjuist om een FGR gelijk te stellen aan een trust, met name omdat de (witwas-)risico's die aan een FGR verbonden zijn niet overeenkomen met die van een trust. Om die reden zou een FGR ons inziens niet moeten worden gelijkgesteld met een trust.

c. Structuur

Ook qua structuur is er een fundamenteel verschil tussen de structuur van een trust en de structuur van een FGR. Dit vloeit voort uit een fundamenteel verschil tussen rechtsstelsels die op de common law zijn gebaseerd (zoals onder meer Engeland, de VS, Australië en Canada) en rechtsstelsels die op de civil law zijn gebaseerd (zoals onder meer Europa en Zuid-Amerika). In common law stelsels zijn er van oudsher twee rechtsbronnen die naast elkaar bestaan, common law en equity. Het is mogelijk om de eigendom te hebben van een goed naar common law waarbij iemand anders tegelijkertijd de eigendom van hetzelfde goed heeft naar equity. De eigendom is dan als het ware kwalitatief gesplitst. Bij een trust is de trustee dan eigenaar van de goederen naar common law (deze heeft 'legal title') en de beneficiary (de begunstigde) heeft dan de eigendom van dezelfde goederen naar equity (deze heeft 'equitable title'). In de meest basale vorm van een trust is er sprake van twee personen die beide de eigendom van dezelfde goederen houden, de trustee naar common law, de beneficiary naar equity.

Civil law stelsels kennen deze mogelijkheid niet om eigendom kwalitatief te splitsen. Er kan slechts één persoon de eigenaar van de goederen zijn. Bij een FGR is er normaal gesproken een stichting juridisch eigenaar die de eigendom van de goederen houdt en een beheerder (vaak een BV) en deelgerechtigden die slechts verbintenisrechtelijke aanspraken jegens elkaar hebben uit hoofde van een overeenkomst die zij met elkaar gesloten hebben. Er is geen sprake van eigendom van de deelgerechtigde of enige andere goederenrechtelijke aanspraak van de deelgerechtigde. Er wordt wel eens gesproken van economische eigendom van een deelgerechtigde maar ook dat is niets meer

dan een verbintenisrechtelijke aanspraak van de deelgerechtigde. De positie van de begunstigde van een trust is dus veel sterker dan die van de deelgerechtigde in een FGR. Een begunstigde van een trust heeft daarmee veel meer controle of zeggenschap dan de deelgerechtigde in een FGR en kan de trust dus veel meer naar zijn hand zetten. Ook een aandeelhouder in een vennootschap heeft meer zeggenschap dan de deelgerechtigde in een FGR. Een FGR is slechts een contract en daarmee eerder vergelijkbaar met een joint venture dan met enige juridische entiteit.

d. Structuur; de fiducie, treuhand and fideicomiso

In artikel 31 lid 1 van de vierde anti-witwas richtlijn, zoals gewijzigd door de vijfde anti witwas richtlijn, wordt gesteld dat de fiducie, treuhand and fideicomiso soortgelijke juridische constructies als de trust zijn. Het FGR zou dus in dit rijtje thuis moeten horen⁹. Dit is echter niet het geval.

Bij de 'fiducie' (Frans recht), 'treuhand' (Duits recht) en 'fideicomiso' (Mexicaans recht) wordt eigendom van goederen overgedragen aan een 'fiduciary' die deze goederen vervolgens gaat beheren ten behoeve van een 'beneficiary'.

Naar Nederlands recht doet dit denken aan twee rechtsfiguren die door onze wetgever niet wenselijk werden geacht: de fiduciaire eigendomsoverdracht en het fidei-commis.

De fiduciaire eigendomsoverdracht, of eigendomsoverdracht ten titel van zekerheid is de overdracht van goederen aan een schuldeiser onder de verplichting om de eigendom terug over te dragen wanneer de schuld voldaan is. Deze rechtsfiguur is sinds het NBW geen geldige rechtsgrond meer voor overdracht van een goed op grond van artikel 3:84 lid 3 BW¹⁰. Dit in verband met de rechtszekerheid in het handelsverkeer.

Het fidei-commis (tegenwoordig 'tweetrapsmaking') is een erfstelling of legaat aan een bezwaarde onder ontbindende voorwaarde, gevolgd door een erfstelling of legaat aan een verwachter onder opschortende voorwaarde, gekoppeld aan de voorwaarde van overleving van de bezwaarde door de verwachter¹¹. De tweetrapsmaking is naar Nederlands recht tegenwoordig slechts beperkt mogelijk omdat de Nederlandse wetgever niet wil dat een erflater nog te lang na zijn dood over zijn nalatenschap kan regeren. *Inter vivos* kun je een dergelijke opvolging van eigendom naar Nederlands recht slechts verbintenisrechtelijk overeenkomen en moet er opgepast worden dat artikel 3:84 lid 3

⁹ Artikel 31 lid 1 van de vierde anti-witwas richtlijn, zoals gewijzigd door de vijfde anti witwas richtlijn, bepaalt dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de regeling voor de trust eveneens van toepassing is op "*andere soorten juridische constructies, zoals onder meer fiducie, bepaalde soorten Treuhand of fideicomiso, wanneer die een soortgelijke structuur of functies als trusts hebben*".

¹⁰ "Artikel 3:84 lid 3 BW: "*Een rechtshandeling die ten doel heeft een goed over te dragen tot zekerheid of die de strekking mist het goed na de overdracht in het vermogen van de verkrijger te doen vallen, is geen geldige titel van overdracht van dat goed.*"

¹¹ Artikel 4:141 BW: "*Het voorgaande artikel vindt geen toepassing op een making onder een ontbindende voorwaarde en een daarbij aansluitende making onder opschortende voorwaarde, volgens welke het vermaakte of het onverteerde deel daarvan op het tijdstip van overlijden van de bezwaarde of op een eerder tijdstip zal ten deel vallen aan de verwachter, indien deze het aangewezen tijdstip overleeft.*"

BW niet van toepassing is omdat de rechtshandeling de strekking zou kunnen missen om de eigendom van het goed in het vermogen van de bezwaarde te laten vallen.

Bij een FGR is er geen sprake van splitsing van eigendom of opvolging van eigendom. Een FGR is slechts een verbintenisrechtelijke regeling waarbij door de deelgerechtigden vermogen bijeen wordt gebracht dat door de beheerder wordt belegd.

4. Risico's bij het FGR op witwassen en financieren van terrorisme

a. Toezicht

Zoals gezegd is een FGR meestal een beleggingsfonds en valt het als zodanig onder de Wet op het financieel toezicht (de "Wft"). Dit betekent dat de beheerder van een FGR ofwel een vergunning moet aanvragen bij de AFM voor het beheer van het beleggingsfonds of van één van de uitzonderingen van dit vereiste gebruik moet maken. In dat laatste geval moet de beheerder ook nog steeds geregistreerd worden in een openbaar register wat door de AFM wordt bijgehouden. Een blik op dit openbare register leert dat de FGR één van de meest voorkomende rechtsvormen is voor een beleggingsfonds. Daarnaast moet de beheerder op grond van de Wft periodiek aan de AFM en DNB bepaalde informatie verstrekken over het beheer van de FGR en het beheerde vermogen van de FGR. In dit opzicht is er dus al toezicht en openbaarheid.

b. Onredelijk bezwarende registratie- en openbaarmakingsverplichting FGR

De trust heeft geen rechtspersoonlijkheid en hoeft niet geregistreerd te worden, zoals in Nederland rechtspersonen in het handelsregister van de Kamer van Koophandel dienen te worden opgenomen. Een FGR hoeft als zodanig weliswaar niet te worden geregistreerd, maar de beheerder (doorgaans een besloten vennootschap) en de juridisch eigenaar (doorgaans een stichting) worden naar hun aard wel in het handelsregister opgenomen. Daarnaast moet de beheerder op grond van de Wft. Ook via deze weg wordt er al toezicht en een bepaalde mate van openbaarheid ten aanzien van deze structuren bewerkstelligd.

Door een FGR te kwalificeren als soortgelijke juridische constructie en derhalve te onderwerpen aan de registratieplicht in het UBO register, betekent dit dat de beheerder, naast de bovengenoemde informatieplichten, *elke* uiteindelijke belanghebbende dient te vermelden in het UBO register en tevens elke wijziging hieromtrent aan de Kamer van Koophandel dient door te geven. Met name in het geval van een open-end FGR geldt dat beleggers dagelijks zouden kunnen uitstappen of nieuwe beleggers zouden kunnen toetreden, met een wijziging in de informatie uit het register als gevolg. Tevens geldt dat, omdat er geen minimum percentage als economisch belang geldt voor een trust of soortgelijke juridische constructies, elke wijziging, ook die van minimaal (economische) omvang, dient te worden vermeld. Dit zal een zeer zware administratieve last voor de beheerder van het FGR opleveren en eveneens het risico doen ontstaan dat er een inconsistentie ontstaat tussen de informatie zoals weergegeven op het moment dat de investeerder is uitgetreden/toegetreden en op het moment waarop de wijziging in het register is verwerkt. Tevens wordt opgemerkt dat een dergelijke continue informatiestroom van (alleen al) de vele FGRs in Nederland richting de Kamer van Koophandel, ook bij de Kamer van Koophandel zal leiden tot een verhoogde arbeidsdruk om al deze informatie te kunnen verwerken en verifiëren. Dit werkt tevens de kans op fouten in de hand.

Los van de verplichting om deze informatie te moeten verstrekken, is het tevens om een andere reden onwenselijk om de informatie van *alle* begunstigden van een FGR in het register op te nemen. FGR's hebben vaak een grote groep beleggers, waarbij een groot deel slechts een (zeer) klein economisch belang houdt. Een beheerder van een FGR dient ten aanzien van haar beleggers (i.e. de UBOs) in overeenstemming met de Wwft te handelen. Op grond van artikel 3 lid 1 van de Wwft dient iedere instelling (zoals daarin gedefinieerd) een cliëntenonderzoek te verrichten. De beleggers in het beleggingsfonds worden derhalve door de beheerder geïdentificeerd en hun identiteit dient te worden geverifieerd als onderdeel van het cliëntenonderzoek, en verder worden de relevante anti-witwas en anti-terrorismedinanciering-checks uitgevoerd. Er kunnen dus ook vanuit financieel rechtelijk oogpunt vraagtekens worden gesteld bij de doeltreffendheid van de gelijkstelling van een FGR met een trust ten opzichte van het beoogde doel van het Wetsvoorstel (i.e. het minimaliseren van het witwas-risico en het realiseren van meer transparantie). Er worden al Wwft-checks uitgevoerd en het risico op witwassen en terrorisme financiering is bij een FGR, zeker voor de beleggers met een klein economisch belang, in onze ogen klein.

Bovendien bestaat er het bezwaar om de informatie over alle begunstigden aan Wwft-instellingen te moeten verstrekken in het kader van een zakelijke relatie met een FGR, elke incidentele transactie ten behoeve van een FGR met een waarde van ten minste EUR 15.000 en als de instelling ten behoeve van een FGR een geldovermaking verricht van tenminste EUR 1.000. Ook in dit kader dient de informatieverstrekking bij te dragen aan voldoende transparantie zodat Wwft-instellingen kunnen achterhalen of er een witwas-risico bestaat bij het aangaan van de dergelijke relatie of transactie. Het moeten verstrekken van informatie over *alle* begunstigden, zeker in het geval een grote groep hiervan slechts een minimaal economisch belang vertegenwoordigt en deze partijen allemaal door de beheerder van een FGR reeds zijn gescreend op Wwft-risico's, lijkt het beoogde doel voorbij te streven.

Voor deze praktische bezwaren biedt het Wetsvoorstel (nog) geen uitkomst en/of duidelijkheid. Wij achten het wenselijk dat in het Wetsvoorstel of bij algemene maatregel van bestuur hieraan aandacht zal worden besteed om deze verplichtingen in praktijk werkbaar te maken en te houden. Eén van de oplossingen hiervoor zou kunnen zijn om, net als geldt voor vennootschappen en andere juridische entiteiten, een minimum economisch belang van 25% te hanteren voor de registratie- en informatieplicht ten aanzien van de begunstigden van een FGR.

c. Inbreuk op veiligheid van UBO's

Tot slot geldt er vanuit een veiligheidsoogpunt ook een bezwaar tegen de verplichting om alle begunstigden te moeten registreren. Partijen die (zeer) vermogend zijn zullen zichtbaar zijn in het UBO register en daarmee het risico lopen te worden blootgesteld aan (een (vergroot) risico op) ontvoering, chantage, afpersing, etcetera. Het Wetsvoorstel biedt momenteel slechts de mogelijkheid voor partijen, die reeds onder politiebeveiliging staan, om gebruik te maken van een afschermingsmechanisme dat in het Wetsvoorstel is ingebouwd. Het Wetsvoorstel biedt geen handvatten aan partijen die momenteel (nog) niet worden blootgesteld aan dergelijke gevaren om zich te beschermen, behalve door zich voorafgaand bij de politie en het OM te melden om door hen te laten onderzoeken welke mate van dreiging bestaat. Dit kan in praktijk leiden tot onzekerheid en

mogelijk zelfs tot vermindering van gebruik van dergelijke structuren om zich te kunnen onttrekken aan dergelijke (mogelijke) dreigingen. Dit zou ons inziens onwenselijk zijn en tevens niet in lijn zijn met het beoogde doel van het Wetsvoorstel. Wij pleiten er derhalve voor een verdere uitbreiding van de mogelijkheid om gebruik te maken van een afschermingsmechanisme in het geval dergelijke uitingen zich nog niet voordoen.

5. Conclusie

Wij zijn hiermee van mening dat een FGR qua functie en structuur niet vergelijkbaar is met de trust. Het is slechts een contract tussen een beheerder, de juridisch eigenaar en de deelgerechtigden. Een FGR kan tevens niet worden gelijkgesteld met de drie buitenlandse rechtsvormen (de fiducie, de treuhand en de fideicomiso). De verplichting informatie over alle begunstigden van een FGR te moeten delen met de Kamer van Koophandel zal leiden tot een zeer zware administratieve last bij zowel de beheerder van een FGR, als bij de Kamer van Koophandel. Ook geldt dat de informatievertrekking over alle begunstigden ertoe leidt dat dit in praktijk moeilijk bij te houden zal zijn nu bij een FGR beleggers dagelijks in en uit kunnen treden en een grote groep van dergelijke beleggers bovendien een minimaal economisch belang zullen houden in de FGR en waarbij het witwas-risico dus klein zal zijn. Daarbij geldt tevens dat deze groep al vanuit Wwft-perspectief wordt gescreend door de beheerder van een FGR. Het hanteren van een minimum percentage van 25% van economisch belang zoals geldt voor vennootschappen en andere juridische entiteiten zal ertoe leiden dat de registratie- en informatieverplichting voor een beheerder van een FGR beheersbaar blijft en tegelijkertijd het beoogde doel zal worden bereikt.
